

"האני מאמין" שלי נכתבה בשנת 1982 ולא השתנה עד עצם היום הזה,
על האני ותפישת צולמי הדרכה של האמנות"

"אני מאמין"

( )

"אין הוא נוהר אחר המודל הסופי והמוגמר - הדרך והאמצעים בדרכה של האמנות חשובים לו לא פחות מהמטרה הסופית. מכאן שעיקר מעייניו נתונים לתעצומות הנפש הפוקדים אותו, בהגשמת מגמות קיומיות ובקביעת חירויות היצירה הקריאטיבית, המשמשים אותו כמרקם חובק של סמלים, משמעויות ומערכות דימויים, הדנים בכוחות אנושיים לגורלותיהם עד להשלכות פילוסופיות מופשטות אבסטרקטיות באמצעות מוטיבים חושניים - החל מאבן יסוד טהורה מינימלית ומושלמת ועד לעיצוב והפשטה בסגנון אישי וחותרם ייחודי המתקשר עם תחומי העבר שלו כמעצב, פסל, רושם, אמן התחריט, חוקר חומרים ואדריכלות, אמנות הזכוכית האמנותית ופיסול חוצות."

(1980-

)

"אני מאמין" -

והדו-קיום בשמירת חוקים מדעת

, המזדככת בין אימות ומזיגה בדרכה

של האמנות הפלסטית.

"אני מאמין"

נתקנאה לה האמנות בת-זמננו

"פילוסופית מגן"

וורסטילית ורב-מימדית,

"האני מאמין"

האמן כלוחם ושרת החברה בכל הזמנים,

"האני מאמין"

מפגש של אידאות בין האמנויות למדע ו"דו-קיום" על עבר אמת צרופה.

האיחור שבגילוי.

בהוד, קדושה ותפארה -

בבואתה של החברה,

"אני מאמין"

להתרחשויות פירודינמיות

לכרסום נצחי בהלכי הרוח, הקריאטיביות,

"אני מאמין"

אינטראקציה ויחסי גומלין

מטרה ולא אמצעי,
וכמגשר בין העולם החיצוני והפנימי -

"אני מאמין"

ולפרוש כנפיים.

, פעמים רבות הוא מפוצל יותר ממרביתנו.

בנפש האומן.

, ספקני ומהורהר,

) (

תקופת "דגירה" או הבשלה.

המתנה זו של "הבשלה".

הבטלה היא אם כל חטאת,

"האני מאמין",